

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ 2026 ΛΑΤΙΝΙΚΑ

A1. Την εποχή που ο Ατίλιος Ρήγουλος κατατρόπωνε τους Καρχηδονίους στην Αφρική, έγραψε στη Σύγκλητο πως ο εργάτης του είχε φύγει και είχε εγκαταλείψει το χωράφι του. Η Σύγκλητος αποφάσισε να αναλάβει το κράτος τη φροντίδα του αγρού, επειδή ο Ρήγουλος βρισκόταν μακριά. Οι θυγατέρες του Σκιπίωνα προικίστηκαν από το δημόσιο ταμείο, επειδή ο πατέρας τους δεν τους είχε αφήσει τίποτα.

Η Πορκία, η γυναίκα του Βρούτου όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της να δολοφονήσει τον Καίσαρα, ζήτησε ένα μαχαιράκι μανικιουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε με αυτό καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρα της από τα ξεφωνητά των υπηρετριών, ήλθε για να τη μαλώσει επειδή τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα

B1.

- 1 γ
- 2 α
- 3 β
- 4 α
- 5 β

B2.

- 1 ε
- 2 ζ
- 3 α
- 4 γ
- 5 δ

Γ1

Senatus
Rura
Earum
Dotium

Illa
Aequius-aequissimum
Popule
Vrorum
Cultello tonsorio
Ancillae
Certe
Talia consilia

Γ2α
elapso : elabi
vocatus : vocari
molientem : moliri

Γ2β
scribendi
discedamus
absens
acceptum
conferto
exegimus
interficiet
vulnerabatis
venissent

Δ1α.

ab eo:	είναι εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου	στο desertum esse
curari:	είναι τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο	στο απρόσωπο ρήμα placuit
semper:	είναι επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου	στο exigere
uxor:	ομοιόπτωτος προσδιορισμός, παράθεση	στο Porcia
temerarium:	είναι ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός	Στο factum
amoris:	είναι γενική αντικειμενική	στο indicium

Δ1β.
in Africā: εμπρόθετος προσδιορισμός της στάσης σε τόπο στο funderet
Roma : Romae

Athenae : Athenis

Carthago : Carthagine

Δ2α.

cum viri sui consilium de interficiendo Caesare cognovisset:

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση.

Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το *proposcit*.

Εισάγεται με τον *cum* τον ιστορικό-διηγηματικό, ο οποίος υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια και δημιουργεί ανάμεσά τους μια σχέση αιτίου και αιτιατού.

Εκφέρεται με υποτακτική, που κάνει φανερό τον ρόλο του υποκειμενικού στοιχείου. Συγκεκριμένα, με υποτακτική υπερσυντελικού (*cognovisset*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*proposcit*) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Σύμπτυξη της δευτερεύουσας πρότασης στην αντίστοιχη μετοχή:

*Porcia, Bruti uxor, viri sui **consilio** de interficiendo Caesare **cognito**, cultellum tonsorium quasi ungiūm resecandorum causa proposcit* (νόθη αφαιρετική απόλυτη χρονική μετοχή παθητικού παρακειμένου, δηλώνει το προτερόχρονο)

Δ2β.

Brutus ad eam obiurgandam vēnit

α) τελική πρόταση: *ut eam obiurgaret*

β) σουπίνο: *eam obiurgatum*

γ) εμπρόθετη γενική του γερονδίου: *Eius obiurgandae causa* με γερονδιακή έλξη καθώς είναι εμπρόθετο γερόνδιο με αντικείμενο σε πτώση αιτιατική / *eam obiurgandi causa* χωρίς γερονδιακή έλξη